

PISMO SV. POLIKARPA FILIPLJANOM

Polikarp in z njim združeni prezbiterji Cerkvi Božji v Filipih. Usmiljenje in mir se vam naj pomnoži po vsemogočnem Bogu in Jezusu Kristusu, našem Odrešeniku.

1.

1. Zelo sem se razveselil z vami¹ v Gospodu našem Jezusu Kristusu, da ste sprejeli podobe resnične ljubezni² in ste, kakor se je za vas spodobilo, spremili tiste, ki so nosili vezi, ki pristojijo svetim in so kras njim, katere je resnično izbral Bog in naš Gospod.

2. Razveselil sem se tudi, da je krepka korenina vaše vere, ki se oznanja od starih časov, do danes ostala trdna in prinaša sadove v Gospodu našem Jezusu Kristusu, ki je trpel za naše grehe do smrti, katerega je obudil Bog, ko ga je rešil bolečin smrti,³ v katerega verujete, dasi ga ne vidite, z neizrekljivim in veličastnim veseljem,⁴ v katero žele mnogi priti, ker veste, da ste rešeni po milosti, ne zaradi del,⁵ ampak po božji volji po Jezusu Kristusu.

2.

1. Zato prepašite svoja ledja⁶ in služite Bogu v strahu in resnici! Opustite prazno govorjenje in zmoto množice. Verujte v njega, ki je obudil našega Gospoda Jezusa Kristusa od mrtvih in mu dal veličastvo⁷ in prestol na svoji desnici, kateremu je pokorno vse v nebesih in na zemlji; kateremu služi vse, kar diha; ki prihaja kot sodnik živih in mrtvih; katerega kri bo terjal Bog od tistih, ki so mu nepokorni.

2. Tisti, ki je njega obudil od mrtvih, bo obudil tudi nas,⁸ če spolnujemo njegovo voljo, hodimo po njegovih zapovedih in ljubimo, kar je on ljubil; če se zdržujemo vsake krivice, lakomnosti, pohlepnosti po denarju, obrekovanja, krivega pričevanja; če ne vračamo hudega za hudo, sramotenja s sramotenjem,⁹ pesti za pest, kletve za kletev,

3. ampak se spominjamo, kar je rekel Gospod, ko je učil: »Ne sodite, da ne boste sojeni, odpuščajte in se vam bo odpustilo; imejte usmiljenje, da boste dosegli usmiljenje; s kakršno mero merite, s talko se vam bo odmerilo.«¹⁰ In: »Blagor ubogim in tistim, ki jih preganjajo zaradi pravičnosti, ker njihovo je kraljestvo božje.«¹¹

3.

1. Tega, bratje, vam o pravičnosti ne pišem sam od sebe, ampak ker ste me vi pozvali.

2. Kajti niti jaz niti kdo drugi, ki je meni podoben, ne more doseči modrosti blaženega in slavnega Pavla, ki je bil pri vas in je pred tedaj živečimi ljudmi učil natančno in zanesljivo besedo resnice, ki vam je tudi v odsotnosti pisal pisma.¹² Poglejte jih in spodbudila vas bodo v veri, ki ste jo prejeli.

¹ Razveselil se je s Filipljani, ko je prebral njihovo pismo.

² Podobe resnične ljubezni so ali Ignacij in njegova spremljevalca Zosim in Ruf (9, 1) ali neki drugi mučenci.

³ Apd 2,24.

⁴ 1 Pt 1,8.

⁵ Prim. Ef 2,5.8.9.

⁶ Pripravite se; prim. 1 Pt 1,13.

⁷ 1 Pt 1,21.

⁸ Prim. 2 Kor 4,14.

⁹ Prim. 1 Pt 3,9.

¹⁰ Mt 7,1.2 in Lk 6,37.38.

¹¹ Mt 5,3.10 in Lk 6,20.

¹² Sv. Pavel je nemara poleg ohranjenega pisma pisal Filipljanom še druga. Prim. Flp 3,1. Mogoče pa Polikarp misli na tri Pavlova pisma v Makedonijo (1 in 2 Tes in Flp).

3. Ona je mati nas vseh, upanje gre za njo, pred njo pa ljubezen do Boga, Kristusa in bližnjega. Kdor se namreč teh oklepa, je izpolnil zapoved pravičnosti; kdor ima namreč ljubezen, je daleč od vsakega greha.

4.

1. Začetek vsega hudega, je lakomnost.¹³ Ker torej vemo, da nismo nič prinesli na svet in da tudi nimamo kaj odnesti,¹⁴ se oborožimo z orožjem pravičnosti in učimo najprej sebe, da hodimo po zapovedi Gospodovi;

2. učimo potem pa tudi vaše žene,¹⁵ da hodijo po veri, ki so jo prejele, in ljubezni in čistosti, da ljubijo svoje muže v vsi resničnosti in vse druge enako v vsi zdržnosti, da vzgajajo otroke v strahu božjem.

3. Vdove pa učimo, naj bodo pametne v veri Gospodovi, naj molijo neprestano za vse, naj se ogibljejo obrekovanja, opravljanja, krivega pričevanja, pohlepnosti po denarju in vsega hudega; naj se zavedajo, da so oltar Boga, ki vse preiskuje in mu nič ni skrito, niti misli niti želje niti skrivnosti srca.

5.

1. Ker torej vemo, da se Bog ne da zasmehovati, moramo hoditi, kakor je vredno njegove zapovedi in slave.

2. Enako morajo biti tudi diakoni brezgrajni pred obličjem njegove pravičnosti kot služabniki Boga in Kristusa, ne pa ljudi. Naj ne bodo obrekljivi, ne zvijačni, ne lakomni, ampak zdržni v vsem, usmiljeni, goreči; naj hodijo po resnici Gospoda, ki je postal služabnik vseh. Če mu bomo ugajali v tem življenju, bomo prejeli tudi prihodnje, kakor nam je obljubil, da nas bo obudil od mrtvih in da bomo tudi z njim kraljevali, če bomo njega vredno živeli, če namreč verujemo.

3. Enako morajo biti tudi mladeniči brezgrajni v vsem, zlasti pa, da pazijo na čistost ter se brzdajo in zdrže vsega hudega. Dobro je namreč ločiti se od poželenj sveta; kajti vsako poželenje se vojskuje proti duhu¹⁶ in niti nečistniki niti mehkužneži niti skrunitelji dečkov ne bodo posedli božjega kraljestva¹⁷ niti tisti, ki nespodobno delajo. Zato se morajo zdržati vsega tega in se pokoravati prezbiterjem kakor Bogu in Kristusu. Dekleta naj hodijo v brezgrajni in čisti vesti.

6.

1. Tudi prezbiterji naj bodo milosrčni, do vseh usmiljeni! Kdor je zašel, naj ga privedejo nazaj; vse bolnike naj obiskujejo; naj ne zanemarjajo vdove, sirote ali siromaka, ampak naj pazijo vedno na to, kar je dobro pred Bogom in ljudmi!¹⁸ Naj se zdrže vsake jeze, pristranskosti, krivične sodbe; naj se daleč ogibljejo vsake lakomnosti; naj ne verjamejo takoj, kar kdo proti komu pravi; naj ne bodo strogi v sodbi, vedoč, da smo vsi dolžniki greha.

2. Če torej prosimo Gospoda, naj nam odpusti, moramo tudi mi odpuščati;¹⁹ pred očmi smo namreč Gospoda in Boga in vsi moramo stopiti pred sodni stol Kristusov²⁰ in vsak mora zase dati odgovor.²¹

¹³ 1 Tim 6, 10.

¹⁴ 1 Tim 6, 7.

¹⁵ Ker pisatelj rabi svojilni zaimek druge osebe, pravi, da sam nima žene.

¹⁶ Prim. 1 Pt 2,11; Gal 4,17.

¹⁷ 1 Kor 6,9.10.

¹⁸ Prg 3,4; prim. Rim 12,17; 2 Kor 8,21.

¹⁹ Prim. Mt 6,12.14; Lk 11,4.

²⁰ 2 Kor 5,10.

²¹ Rim 14,12.

3. Tako mu torej služimo v strahu in z vsem spoštovanjem, kakor nam je ukazal on in apostoli, ki so nam oznanili evangelij, in preroki, ki so napovedali prihod našega Gospoda. Bodimo goreči za dobro, ogibajmo se pohujšanja, lažnivih bratov in tistih, ki hinavsko nosijo ime Gospodovo, ki zavajajo nečimrne ljudi.

7.

1. Kdor namreč ne priznava, da je prišel Jezus Kristus v mesu, je antikrist;²² in kdor ne priznava pričevanja križa, je iz hudiča; in kdor zavija besede Gospodove po svojem poželenju in pravi, da ni vstajenja niti sodbe, je prvorojenec satanov.

2. Zato pustimo prazno govorjenje mnogih in krive nauke in se vrnimo k nauku, ki smo ga od začetka prejeli; čujmo v molitvah, vztrajajmo v postih in prosimo vsevidnega Boga, naj nas ne vodi v skušnjavo,²³ kakor je rekel Gospod: »Duh je voljan, a meso je slabo.«²⁴

8.

1. Vztrajajmo torej neprestano v našem upanju in zastavi naše pravičnosti, ki je Jezus Kristus, ki je nesel naše grehe na svojem telesu na križ, ki ni storil greha in tudi zvijače ni bilo v njegovih ustih,²⁵ ampak je vse prestal zaradi nas, da bi živeli v njem.

2. Posnemajmo torej njegovo potrpežljivost in ga hvalimo, če trpimo zaradi njegovega imena. Ta zgled nam je namreč pokazal na sebi in mi smo to verovali.

9.

1. Prosim vas torej vse, da poslušate besedo pravičnosti in gojite vso potrpežljivost, ki ste jo tudi videli z lastnimi očmi in ne samo na blaženih Ignaciju, Zosimu in Rufu,²⁶ ampak na drugih izmed vas, kakor tudi na Pavlu samem in ostalih apostolih.

2. Prepričani ste, da vsi ti niso zastonj tekli,²⁷ ampak v veri in pravičnosti in da so na kraju, ki jim gre, pri Gospodu, s katerim so tudi trpeli. Niso namreč vzljubili tega sveta, ampak njega, ki je za nas umrl in zaradi nas po Bogu vstal.

10.

1. V tem torej stojte in se ravnajte po zgledu Gospodovem! Bodite trdni v veri in neomahljivi, ljubite brate; živite v vzajemni ljubezni, zedinite se v resnici, skazujte drug drugemu krotkost Gospodovo, nikogar ne prezirajte!

2. Kadar morete storiti dobro, ne odlašajte, ker miloščina rešuje smrti.²⁸ Vsi bodite drug drugemu pokorni, živite brezgrajno med neverniki, da po vaših dobrih delih tudi vas hvalijo in se ne grdi Gospod v vas.²⁹ Gorje pa tistemu, po katerem se grdi Gospodovo ime!³⁰ Zato učite vse treznosti, a hodite tudi vi v nji!

11.

1. Zelo sem se razžalostil zaradi Valenta, ki je bil pri vas nekoč prezbiter, da se tako nič ne zaveda mesta, ki mu je bilo dano. Zato vas prosim, da se varujete lakomnosti in da ste čisti in resnicoljubni. Zdržite se vsega hudega.

²² Prim. 1 Jn 4,2.3.

²³ Mt 6,13.

²⁴ Mt 26,41.

²⁵ 1 Pt 2,24. 22.

²⁶ Iz Polikarpovih besed je jasno, da sta Zosim in Ruf prišla kot jetnika z Ignacijem v Filipe; od kod sta bila, pa ni znano.

²⁷ Prim. Gal 2,2; Flp 2,16. – Ignacij je torej svoj tek že končal.

²⁸ Tob 4,10; 12,9.

²⁹ Prim. Ef 5,21; 1 Pt 5,5 in 2,12.

³⁰ Iz 52,5.

2. Kdor pa ne more v tem samega sebe vladati, kako drugemu to oznanja? Kdor se ne zdrži lakomnosti, se bo oskrnil z malikovalstvom in bo sojen tako kot neverniki, ki ne poznajo sodbe Gospodove. Ali ne vemo, da bodo sveti sodili svet,³¹ kakor uči Pavel?

3. Jaz nisem nič takega opazil ali slišal pri vas, med katerimi je deloval blaženi Pavel, ki ste v začetku njegovega pisma.³² Z vami se namreč hvali pri vseh cerkvah, ki so same takrat spoznale Boga, a mi ga še nismo spoznali.³³

4. Zelo sem torej žalosten, bratje, za njega in njegovo ženo, katerima naj da Bog resnično kesanje. Bodite torej tudi vi v tem trezni! Ne imejte takih kot sovražnike,³⁴ ampak kličite jih nazaj kot ude, ki trpe in so zablodili, da rešite vse svoje telo! Če tako delate, podpirate sami sebe.

12.

1. Prepričan sem namreč, da ste dobro izurjeni v Svetem pismu in da vam nič ni neznano. Meni pa ni dovoljeno.³⁵ Samo, kakor je v pismu rečeno: »Le jezite se, toda nikar ne grešite!« in »Sonce naj ne zaide v vaši jezi.«³⁶ Blagor mu, kdor pomni to! Mislim, da vi tako delate.

2. Bog pa in Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa in sam večni duhovnik, Sin božji Jezus Kristus,³⁷ naj vas utrdi v veri, resnici, vsi krotkosti brez jeze, v potrpežljivosti, velikodušju, vdanosti in čistosti! Naj vam da delež in mesto med svojimi svetniki in z vami nam in vsem, ki so pod nebom in bodo verovali v Gospoda našega Jezusa Kristusa in njegovega Očeta, ki ga je obudil od mrtvih.

3. Molite za vse svete! Molite tudi za kralje, oblasti in kneze, za tiste, ki vas preganjajo in sovražijo, in za sovražnike križa, da se pokaže vaš sad pri vseh, da ste v njem popolni.

13.

1. Pisali ste mi vi in Ignacij, naj nese tudi vaše pismo, če bo šel kdo v Sirijo;³⁸ če bom dobil ugodno priliko, bom to storil jaz ali sel, ki ga bom poslal tudi za vas.

2. Ignacijeva pisma, ki jih je poslal nam,³⁹ in druga, kar jih imamo pri sebi,⁴⁰ vam pošiljamo, kakor ste naročili. Priložili smo jih temu pismu; iz njih boste mogli dobiti veliko koristi. Govore namreč o veri, potrpežljivosti in o vsakem nauku, ki se ozira na našega Gospoda. Sporočite tudi, kar veste zanesljivejšega o Ignaciju in tistih, ki so z njim.

14.

To vam pišem po Krescentu,⁴¹ ki sem vam ga že primerno priporočil⁴² in ga vam tudi zdaj priporočam. Obnašal se je namreč pri nas brezgrajno in mislim, da tudi pri vas tako. Naj vam bo priporočena tudi njegova sestra, ko pride k vam. Bodite zdravi v Gospodu Jezusu Kristusu! Milost z vami vsemi! Amen.

Prevedel F. K. Lukman

³¹ 1 Kor 6,2.

³² Besede, ohranjene samo v latinskem prevodu, niso jasne.

³³ Filipljani so torej evangelij prejeli pred Smirncani.

³⁴ Prim. 2 Tes 3,15.

³⁵ Dopolniti je treba: uriti vas v Svetem pismu.

³⁶ Ef 5,26.

³⁷ Primerjaj Polikarpovo molitev na grmadi v poročilu smirnske Cerkve 14,3 (F. K. Lukman, Martyres Christi 58).

³⁸ Tega naročila ni v ohranjenem Ignacijevem pismu Polikarpu.

³⁹ Pismi smirnski Cerkvi in škofu Polikarpu.

⁴⁰ Smirnski škof je torej imel prepise pisem, ki jih je Ignacij poslal Cerkvam v Mali Aziji, najbrž tudi prepis pisma Rim.

⁴¹ Krescens je nesel pismo v Filipe; bil pa je nemara tudi Polikarpov pisar.

⁴² Ne vemo, kdaj ga je priporočil.